

ОДИН З КЛІТКИ

У відповідь петлюрівському "УГ" на його новинку з 19 серпня п.м. "Онтеріо збирає комуністів до клітки".

Торонто, Онт.

Оце я вийшов із клітки, як один читач "Українського Голосу", але мій особисто знакомий показав мені "Укр. Голос" з дня 19 серпня, де пишеться, що "Онтаріо збирає комуністів до клітки".

Цей самий заголовок, як видно, не подобався навіть отому читачеві "Укр. Голосу". Безглузда рішниця. В таких "клітках" в Галичині є позаміжко 6,000 українських робітників і селян за те тільки, що вони боролися проти капіталістів та поміщиків в Польщі. За те саме позаміжко до кліток і канадських комуністів.

"Український Голос" радить і собі. Аж пишеться із радости. Коли два місяці тому назад мене було заарештовано у Львові польською тайною поліцією то українські, петлюрівські недобитки в Торонто, які знаєди про це раніше, чим я прийшов назад до Канади, страшно раділи цьому. Були такі, що малися богу, щоб українську делегацію до Рад Союзу не випустили назад до Канади. І ці люди називають себе українськими патріотами.

Ім хотілось, щоб польські кати і наді мною вчинили ті звірства, які вони творили щодня над безборонним українським робітництвом і селянством Західної України.

Та мені вдалось вирватися із пазурів польських жандармів з польської клітки і понав майже за те саме до канадської клітки. Рішниця навіть не знає що тюрьма Канади не на клітку виглядає, а краще на живий гроб. Три фіти ширини, вісім довжини і вісім височини. Так, білими

виглядає на гроб, чим на клітку, де запертий чоловік на залізному ліжку лежить і порушитись не може.

В таких клітках замучила пануюча класа тисячі вільнодумців. Коли за вільну думку на кострах живцем палили людей і пануюча класа та прислужники її насолоджувалась мукою їхнього, так і рішниця з "Укр. Голосу" реточиться із того, та має ще себе за "цивілізованого" чоловіка. Муссоліні і Пілсудський позаміжко в клітках тисячі таких, як в Канаді лиш кілька десятків, а поміжко того не вбили і не вбють тієї ідеї, за що борється робітничо-класова.

В царській Росії царі Романових замчали 300 років усіх, хто посміє слово правди сказати проти шапурістої пануючої класи. Музей революції в Москві повний тих знаряддів, якими тортували революціонерів. Пануюча класа завжди замикає до клітки людей, які хочуть бути рабами, і які посміються сказати правду другам.

Рішницю до клітки за її погляди не замкнули, бо вона за буржуазний охлан і свою рідну маму продасть. Безглузда рішниця! Я краще почував себе в клітці, ніж ти на редукторській кріслі. Бо в мене совість чиста. Я почував себе щасливим, що капіталістична класа вже перестрашена, що не далекі її вже кінець, а перед працюючою класою будучність.

Колі мене замкнули до клітки і почував, що да мабути хоч маленьку долю зробив тому, що кожний робітник повинен зробити. Колі замкають, значить, боїться. А колі такі силы боїться, значить, мабути

є чого боїться. Був час, що воли і не думали колі мабути боїться.

Ану спитай себе та свого сумління! Безглузда охланниця, що ти робила, або й тепер робить? Висуджується буржуазній класі, є лакеєм її, ригати на стінках своєї шматки та підпирати підпираний капіталістичний устрій. Оце є твоя воля-солода. Це твоя ціль життя.

Кріс і зойк українських робітників і селян в польських тюрьмах для тебе є чужим. Тебе болить, що на Радявській Україні робітники і селяне забрали владу в свої руки.

Так, мене замкнули до клітки за те, що я борюсь разом із другими робітниками за повалення такого гнилого капіталістичного устрою, де сьогодні тисячі робітників вмирає з голоду, поповняють фамовництва, де діти в шкільному віці мусять працювати, де батько не може дивитись на голодну сімю, замордує жінку і діти, а відтак поповняє самовбивство, як це мало місце недавно в Опаві.

Ні, чесний чоловік не може спокійно дивитись, як кількадесят паразитів засуджує тисячі а той мільйони людей на голодову смерть.

А комуністи вірять в боротьбу. Вірять і в жертви, вірять і в депортації, і їх не боїться. Для революційного пролетаря не робить рішниця, на котрій би то частині світа не було боротьби проти капіталізму. І де вони будуть, скрізь будуть боротьби.

І. Бойчук.

РУМУНСЬКА ПЕТЛЮРІВЩИНА НА СЛУЖБІ СИГУРАНЦІ І БОЯР

Торонто, Онт.

Немилосердна історія безпетлюрівщини вроди, де погано, не оглядаючись на те, що вони є вірні приятелі пануючих кровопийців. Провалившись в будівництво своєї "національної" держави, провалились на цілях політичним полю-взгалі.

Один такий загумінок ці неськоблоти найшли на Буковині, яка вже одинадцять літ стоїть під румунським фашистським чоботом. Та про те петлюрівщині там не знає живеться. Це видно з того, як вони "широ" працювали та вихваляли президента Іоргу, котрий недавно добився на президентів міністрів румунського правительтва, до якого й увійшло двоє петлюрівських вожаків — Залозецький і Маер-Михайльський.

Хоч як петлюрівщина старалася ще мати в румунському парламенті своїх, то Іорга цих нязвичайних плазунів такі перехитрив, бо допустив до парламенту тільки двоох.

Працюючи Буковині дуже добре знали цих рідних анців у овечій шкурі — що це не є жалді приятелі, а лиш їхні вороги. Тому то велика маса робітників і селян голосувала на комуністів і вибрано було 5-ох в парламент.

Петлюрівщині це не було до смаку, і як вірний лакей боярського чобота, широко прирекла міністрові Іоргови та сигуранці, що буде доносити румунській владі про всякий робітничо-селянський рух.

Недакщо петлюрівський часопис з Чернівцями доїс, що у Вікні над Дністром, на Буковині, селяни робили спробу заложити читальню, але 31 дня жандарми замкнули будинок, заарештували заряд цієї читальні, забрали папери, книжки і дві тисячі лев, які селяни були заколядували.

Що це є? Дивуватись цьому нема чого, бо петлюрівщина має попередню прирекла, що колі б до якоїсь читальні часу, нікому ухвася якійсь комуніст-агітатор, то з такої читальні можна його легко випроводити або навіть читальню запечатати.

В читальні у Вікні, правдоподібно, були класово свідомі селяни й тому влада запечатала її. Але одно є певне, що влада не робила на власну руку, а робила вона по розказі і денсенні петлюрівщини.

Це буковинські селяни і робітники бачать і з такими "добробідами" вони не хотять мати нічого спільного. І так скоро, як працюючи Буковині розпрацюються з румунськими катимами, так скоро й петлюрівщина піде в дубину.

Старий лад тріскає й петлюрівці хай тисячу раз прирекають вилвоювати комуністів, то вони цього ладу негодні притримати — охоронити — він мусять завалитись, а на його руїнах повстане лад комуністичний.

Рараченко.

КОЖНИЙ ДОЛАР — ЦЕ УДАР ПРОТИ НАПІТАЛІСТИЧНОГО ПЕРЕСЛІДУВАННЯ!

Скільки ви жертвуете на оборону прав працюючої класи, на оборону проти депортації, за визволення т.т. Бака, Юена, Бруса, Кара, Гіла, Бойчука, Касіка й Поповича?

КОЖНИЙ ДОЛАР, ЩО ВИ ПОЖЕРТВУЄТЕ, БУДЕ ДОПОМАГАТИ ПОБОРЮВАТИ УРЯД ВИГОЛОДЖУВАННЯ Й ВІДБИВАТИ ЙОГО АТАКИ НА ПРАЦЮЮЧУ КЛАСУ.

Вишіть свій даток ще нині!

Імя і назвиско

Адреса

ВСТУПАЙТЕ ДО КРОЛ, ЩО Є БОЙОВОЮ ОБОРОНЧОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ВАШОЇ КЛАСИ!

Виповніть цю картку, витніть й зашіть з грішми до: CANADIAN LABOR DEFENSE LEAGUE, Room 308, 331 Bay St. — Toronto, Ontario

ПОКЛИК ДО РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ МІСТА ВІННІПЕГУ Й ОКОЛИЦЬ

ВІД КОМІТЕТУ НЕСЕННЯ ДОПОМОГИ СТРАЙКЕРАМ І ПІКЕТЧИКАМ В СЕЙНТ БОНІФЕЙС, МАН.

Товариші й товаришки, робітників і робітниць! Зараз відбувається страйк робітників у Домініон Гвіл Фандрі в Сейнт Боніфейс, Ман. Робітники, що там працюють, вийшли на страйк, щоб протестувати проти дальшої знижки заробітної плати, жадають зменшення годин праці. На страйку усі робітники. Поміжко намагань босів і поліції спроводити до роботи скебів, їх прогнали страйкері й пікетчики геть з місця.

Настрій між страйкерами бойовий. Пікетчики завжди готові стати на оборону позицій страйкуючих робітників. Вони вартують днями й ночами на страйкових постах. Пікетчики ті потребують допомоги в харчуванні. Саме й тому організовано Комітет Допомоги Страйкерам і Пікетчикам, що має за завдання постачати харчі пікетчикам вчас страйкової боротьби в Сейнт Боніфейс.

Комітет цей вже працює, він дає за їду для вартових страйкових позицій. Треба більше харчів в натурі і грошак. Саме тому комітет клянче усіх трудящих Вінніпегу й околиці стати на допомогу страйкерам і пікетчикам в Сейнт Боніфейс і надсилати усякі жертви в харчах та грошак на руки того комітету на понизку адресу.

Організуйте на місцях негайну допомогу, жертвуйте самі і їдьте поміж своїх сусідів та збирайте харчі й гроші для страйкерів і пікетчиків в Сейнт Боніфейс. Памятайте, що боротьба робітників в Сейнт Боніфейс є вашою боротьбою. Ідьте з допомогою зараз, вона потрібна ім вже. Зібраний фонд прохаємо передавати на руки секретаря цього комітету, т-ки М. Шелань, -ч. 273 Александер евної. КОМПЕТ ДОПОМОГИ СТРАЙКЕРАМ І ПІКЕТЧИКАМ.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ТОВ. ВАСИЛЬ КАЖУК. Лоскар, Алта.

Удільмоє сумною вісткою з українським робітництвом про смерть тов. Василя Кажука, члена Лоскарського відділу РЗТ.

Покійний тов. В. Кажук походив зі села Кадобна, Калужського повіту і живив око до 55 років.

В році 1912 т. Кажук поливив рідний край, а в ній жінку і дітей і вїхав до Злуничев Держав, де й перебував через цілий воєнний час. По війні вернувся до старого краю, одначе через тамошні злиди і польський фашизм т. Кажук в друге приревонений був полішити дітку і дітей і в 1926 році приїхав до Канади.

В році 1927 т. Кажук вписався в члени РЗТ едмонтонського відділу і ввеводив потім приїхав до Лоскар, де й перебував до посліднього дня свого життя.

Попередню т. Кажук працював в тутешній майні, але вже через якого пірною був без роботи. Потім дістав роботу на новій дорозі, що тут почала будуватися.

Тов. Кажук працював з другими робітниками на контрактній роботі, що називають стімпіями і вчасі полудня посідали під дерево, щоб відпочити і їсти, що хто мав. В першій го-

дині почали вставати до роботи почав вставати й т. Кажук, одначе нім звіня, повалився назад на землю і нім прибігли други робітники до його, він вже був мервий.

Тутешний лікар знавав, що т. Кажук помер на удар серця. Поміжко того, що т. Кажук живив як омоло 55 років життя, чувся досить добре і ніколи не нарікав на своє здоров'я аж до послідньої хвилі. Бажанням т. Кажука було те, щоб заробити грошей на дорогу і відїхати назад до родини, одначе смерть перетяла шниту життя.

Відділ РЗТ в Лоскар утратив в особі т. Кажука одного з найкращих членів, бо якщо є такак члени, що в нямім разі не пропускатуть зборів то одним з них був т. Кажук, а також т.

Гарвей, Онт.

Тут правдоє на гайнтей трохі робітників, між ними й українські. Праця важка й те, що зароблять, деякі робітники пускають в пляцину. Поть і не дають спокую цілу ніч другим, вилуюючи на усьо тубу. Найгірше те, що між ними можна бачити 2 члени з РЗТ. Ім мало помагають висношення, вони за газету чи робітничу книжку не візьмуться, їм коби пляцина.

А час би їм почати інше життя. Секційний робітник.

Кажук через довгий час був членом заряду цього відділу РЗТ. Містєвість Лоскар кладовища свого не має, тому й поварина похоронено в Едсон.

Поміжко того, що в той день майна робила, понажне число робітників вийшли до станції, щоб вповісдне попрощати покійного товариша. Над домовиною промовляв т. Ю. Гнатичук, а т. Б. Маріянович відчитав юнійну похоронну обслузу. Цілим похоронним займився наш відділ РЗТ.

Заряд відділу РЗТ в Лоскар.

ТОВ. ЮРКО СМІШНИЙ. Вінніпег, Ман.

В середу, 9 вересня помер член відділу ТУРФДім у Вінніпегу т. Юрко Смішний. Покійний товариш, хотій був хорій довший час, то через брак засобів себе лікувати затимував до останнього і нагло ставився операдії, а після операції в кілька днів помер. Тов. Смішний мав всего 57 літ життя, походив зі села Бульбіжниця, чортківського повіту, Західного України. До Канади прибув тому двацять п'ять літ і оставив дружинку і четверо старших дітей.

Похороє покійного товариша відбувся в пятницю, 11 вересня, з його помешкання. На похороні зійшлось поважне число членів і членкинь робітничих організацій та симпатиків і односельчан, щоб віддати йому останнє прощання. Від робітничих організацій промовляв т. Савяк, який вказав, що т. Смішний, знаючи свій пролетарський обовязок, вступив був до освітньої організації ТУРФДім, щоб разом з організованом робітництвом брати участь в боротьбі проти класи висискувачів за повне освободження робітничої класи.

Покійний тов. Смішний брав участь в кожній демонстрації чи мітингу, скликуванні робітничими організаціями і повинен бути приміром для багатьох, що не є ще в робітничих організаціях, щоб на місце страченого одного члена організації вступали в лави робітничого фронту.

Тов. Савяк у своїй промові вказував, що зараз в цій капіталістичній системі багато робітників і бідних фермерів гинуть марне передчасною смертю тому, що не мають засобів себе на час лікувати, а немаючи грошей, не можуть собі купити здоров'я так, як пануюча класа, що розгнівається в розкошах. Колі пануючий клас треба себе лікувати, вона має спрому дістати за гроші найкращі лікарів. На закінчення промовеш закликав присутніх, що не є ще членами робітничих організацій, щоб до них вступали і спільно продовжали боротьбу за повалення цієї пригноблювальної системи, за встановлення такої системи, в якій кожний член суспільности був би забезпечений найновішими методами лікування на кошт держави. По працювній промові т. Савяка відзвонено покійного на цвинтар, де й закопано в спину землю.

Сни дорогий товаришу, нехай земля, по якій ти прожив той тернистий твій вік і в яку тебе закопано буде тобі легкою. Ми, що живемо тут, будемо продовжати ту боротьбу, в якій і ти брав участь. О.Х.

"ЗАБАВЛЯЮТЬСЯ" ВІД 6 ГОДИНИ ЗВЕЧОРА, ДО 5 ГОДИНИ ЗРАНА.

Знов! На Виставі 1931 р. В ОТВЕРТІЯ КОМПЕТИЦІ НА НАЙКРАЩЕ ХАТНЕ ПЕЧИВО З БУДЬЯКОЇ МУКИ

ОДИН ЗОЛОТИЙ МЕДАЛЬ ДВА СРІБНІ МЕДАЛИ 127 ПЕРШИХ НАГОРОД 337 НАГОРОД РАЗОМ. В ПОВЕРХ 40 РОДІВ ХАТНЬОГО ПЕЧИВА, ЗДОБУЛИ ЗНОВУ ЦІ, ЩО ВЖИВАЮТЬ —

Ці премії виграно на виставах в Бренноні, Келгарі, Саксатуні, Рідакаві, Портжові, Естевані, Норт Белфорді й Принс Алберті. Вони обшмають білий, чорний хліб та красне печиво, пай, булки, біскіт й аського рода тісточки й солодощі в секціях для дорослих і молоді.

А БЕНЕТ ДАЛІ ПРОПОВІДУЄ ДОБРОБУТ В КАНАДІ

Едмонтон, Алта. В Едмонтоні робітники зводить боротьбу з пануючою класою і вибороли собі ту мізерну допомогу. Пани дали допомогу частині робітників, а друга частина лишилася без допомоги. Тим другим в іміграційному будинку варили порідж і тим робітникам мусяли жити. Дали були тоту мізерну допомогу робітникам по 12½ центів на мід.

Робітники спали та ще і тепер сплять в корчах понад рівою, по тигарових вагонах і по інших місцях. Опісля пани і тоту мізерну допомогу відбрали від робітників.

Вони шукали причин на робітників, аби їх віддалити від допомоги, одного за другим відсували і до цього часу мало робітників дістають допомогу. Прийшов місяць вересень, вже і порідж перестали варити та давати їсти робітникам. Пани говорили робітникам іхате давати їсти робітникам.

Тому то й консервативний уряд під проводом Бенета шукає всяких заходів, щоб розгромити КІК, а з нею ввеш робітничий рух. Робітники не допустять до розгромаження КІК, а будуть боротися доти, доки не усунуть від влади пануючу класу, а на її місце помагають робітничо-фермерську владу.

Робкор.

ГОВАРИШИ: ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДДЛАТУ НА "УКР. РОБ. ВІСТІ"

ПРИНИМАЄТЬСЯ ПОДПИСКА НА ЕЖЕМЕСЯЧНИЙ ОРГАН РУССКИХ РАБОЧИХ КАНАДЫ

"КАНАДСКИЙ ГУДОК"

Эта газета освещает жизнь рабочих в Канаде и революционное движение во всем мире. Условия подписки: На год — 60 центов. На 6 месяцев — 35 центов. На 3 месяца — 20 центов.

За всеми справками и подпиской обращаться: 252 Palmerston Ave. — Toronto, Ont.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТИХ РОБІТНИКІВ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ СТАЛОЇ АДРЕСИ В КАНАДІ

Коли хто з робітників в Канаді зараз не має сталої адреси, а бажав би стало дерелісуватися в різних справах з своїми рідними чи близько знайомими в Європі чи Канаді, так наше Бюро радо годиться пересилати всяку пошту, яка насьмі до кого на адресу нашого Бюра. Прессимо перше всего повідомити нас, що Ви подаєте свою адресу на наше Бюро, та зарезом подайте нам свою найновішу адресу, а ми вже зробимо для Вас все проче. — Наша адреса:

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU 600 Selkirk Avenue — Winnipeg, Manitoba